

Fótbóltsferð og familjufagnaður

Væleydnaði tiltak, tá børn úr B36 vitjaðu í Runavík

B36 man teljast millum tey feløgini, sum gera mest við fótbóltin hjá teimum smáu. Felagið bjóðar børnum undir skúlaaldur at koma til venjing, og tey smá kenna, at tað eru vaksin fólk, sum taka sær av teimum. Tey eru væl nøgd, og tað ber við sær, at tey hava hug at koma aftur.

At B36 tekur barnarbeiðið í álvara sæst t.d. í at teir hava venjarar, sum hava útbúgving og sum fáa ráð og vegleiðing frá teimum eldru, í øllum deildunum, og teir syrgja fyri, at dóm- ararnir til allar dystirnar, sum teir hava ábyrgdina av, hava neyðugu útbúgvingina. Við at møta upp í dóm-

arabúna geva dómarnir til kennar fyri teimum smáu, at uppgávan verður tikin í so stórum álvara, sum børnini sjálvi taka hana.

Málið við slíkum arbeiði er partvis sósíalt, soleiðis at skilja, at felagið kennir sína ábyrgd av børnunum og at skapa trivna millum teirra, men tað verður heldur ikki

dult, at málið eisini er at økja um tilfeingið, sum í framtíðini skal vera grundarlagið undir liðunum í eldru deildunum.

Teir smáu venja í ítróttarhøllini ein stóran part av vetrinum. Nú er steður í, og teir byrja aftur í september.

Hesa ársins tíðina gongur tað fyri seg í Gundadali, og sum vit áður hava nevnt, so bjóða tey bæði stóru feløgini í høvudsstaðnum foreldrunum at spæla fótbólt saman við teimum smáu.

Familjuferðir

Eitt av hæddarpunktunum

Nærdystirnir eru nógvir, og tá virlitlið ikki altíð er so gott hjá teimum smáu, eru nógvir støður, tá teir eru fleiri saman í einum trunka. Men tað er stuttligt, og teir leggja nógv fyrri. Á andlitsbrøgdunum sæst, at hesir garparir taka uppgávuna í stórum álvara, sum teir vaksnu gera, tá teir dystast

hjá teimum smæstu í B36 er, tá felagið upp undir summarfrítíðina bjóðar teimum smáu at koma út á bygd og at hava familjuna við.

Undirtøkan er altíð góð. Foreldur og systkin eru við í ferðalagnum, og minnini frá slíkum ferðum fara ikki í gloymibókina.

Árini frammanundan hava B36 børnini við fylgi vitjað fleiri staðni. T.d. vóru tey eitt árið í Klaksvík, og ein leygarmorgun mitt í juni manaði vóru tey inni í Runavík og vitjaðu børnini hjá NSÍ. Ferðalagið taldi

Teir smáu lara væl av teimum eldru, og kanska serliga av tí, sum teir siggja í sjónvarpinum. Hesin litli fitti B36 pilturin man hava sæð í sjónvarpinum, at teir orðiligu spælarnir ofta fara út móti síðustrikuni fyri at fáa sær ein dramm. Tað gera rættir fótbóltspælarnir, og so gera teir smáu tað eisini. Og so er lögur- in vordin so biligur, at tað kostar foreldrunum minni at keypa eina cola, enn tað kostar at keypa ein litur av mjólk

130 fólk.

Veðrið var av tí fagraða, og tað var liv og kæti á og kring vøllin við Løkin, har tað var skipað fyri dystum, spølum og kappingum av ymskum slag.

Foreldur úr báðum feløgum møttu upp og gjerdur uppgávuna hjá leidarum og venjarum lættari, og lagið var gott. Børnini kyttu seg og vóru í góðum hyri, og tað kom væl við, tá bjóðað var at fáa sær ein hita í hølunum, sum eru innrættað í kjallaranum undir ítróttarhøllini. Bæði gestirnir og vertirnir vóru stak væl nøgdir við dagin. Tey í Runavík eru bjóðað til Havnar eina ferð í septemb- er.

Vit vóru til staðar, og vit lata myndirnar siga frá.

-nn-

Hesin fitti smádrongurin tykist saman við pápanum at vera spentur í tí, fæðgarnir báðir eygleiða. Drongurin eitur Karl Hansen, og tað navnið fara vit ivaleyst at hoyra meira til í fótbólti um nokur ár. Pápin eitur Abraham Hansen og er tað nakað í orðdatakinum, at fruktin dettur ikki so langt frá bulinum, so talar alt fyrri, at tann litli fer at vera við til at pressa NSÍ longri upp í føroyskum fótbólti, tá hann verður so frægur, at hann kann taka lut í landskappingini

